

Miljö- och energidepartementet
103 33 Stockholm

Malmö den 13 oktober 2017

SKRIVELSE: Översyn av definitionen av med hushållsavfall jämförligt avfall

Avfall Sverige är branschorganisationen inom avfallshantering och återvinning. Det är Avfall Sveriges medlemmar som ser till att avfall tas om hand och återvinns i landets alla kommuner. Vi gör det på samhällets uppdrag: miljösäkert, hållbart och långsiktigt. Vår vision är "Det finns inget avfall". Vi verkar för att förebygga att avfall uppstår, att mer återanvänds och att det avfall som uppstår återvinns och tas om hand på bästa sätt. Kommunerna och deras bolag är ambassadör, katalysator och garant för denna omställning.

Avfall Sverige bildades redan 1947 och har omkring 400 medlemmar. Avfall Sveriges medlemmar är kommuner, kommunalförbund, kommunala bolag och kommunala regionbolag inom avfall och återvinning. Deras kunder utgör Sveriges invånare och en stor del av näringslivet. Genom medlemmarna representerar Avfall Sverige Sveriges befolkning. I Avfall Sverige ingår, som associerade medlemmar, ett hundratal tillverkare, konsulter och privata utförare aktiva inom avfallshantering.

1. Hemställan

Avfall Sverige hemställer att regeringen genomför en översyn av gällande definition av begreppet med hushållsavfall jämförligt avfall. Översynen ska syfta till att göra kommunernas och verksamhetsutövarnas avfallsansvar mer förutsägbart. Ytterst handlar uppdraget om att skapa förutsättningar för att utveckla resurseffektiva och miljömässigt bra kretslopp till gagn för företag, medborgare och miljö.

2. Bakgrund

Allt sedan renhållningslagen infördes 1972 har definitionen av hushållsavfall och med hushållsavfall jämförligt avfall från verksamheter utgjort själva grundvalen för det uppdrag som staten valt att lägga på kommunerna avseende hantering av avfall. Därmed skapades den nödvändiga förutsättningen för att utveckla verksamheten med bättre avfallshantering och mer återvinning.

Det kan utan omsvep sägas att definitionen i huvudsak tjänat samhället väl och den har också utgjort den bas från vilken avgränsningar gjorts när exempelvis olika lagreglerade producentansvar införts. På motsvarande sätt har definitionen utgjort grunden för när verksamhetsutövarens eget ansvar tar vid i förhållande till samhällets grunduppdrag.

Av detta kunde man dra slutsatsen att definitionen av med hushållsavfall jämförligt avfall och dess tillämpning vore problemfri. Tyvärr är inte så fallet. I själva verket har det nästan sedan definitionens tillkomst funnits diskussioner om hur begreppet ska tolkas och därmed hur ansvar och roller ska fördelas. Eftersom det saknas en tydlig beskrivning av innebörden av definitionen har tillämpningen kommit att anpassats utifrån rättspraxis. Därmed har ett av de väsentliga syftena med definitionen, att utgöra grunden för det offentliga avfallsansvaret, kommit att bli ett rörligt mål.

Vartefter tiden gått har denna problematik eskalerat, vilket närmare beskrivs i bilaga, till denna skrivelse, se [bilaga 1](#). Avfall Sverige gör därför bedömningen att det nuvarande regelverkets konstruktion har kommit till vägs ände och att det krävs nya tydligare lagregler.

Det är en mängd olika sakförhållanden som lett fram till att den nuvarande regleringen inte längre fungerar som avsett. Konsekvensen av detta har blivit ständigt återkommande rättstvister, olika tillämpningar i landet, olika tolkningar inom den offentliga respektive privata sfären. Det leder i sin tur till svårigheter att planera och fullfölja kommunernas avfallsansvar eftersom uppdragets omfattning ständigt kan ifrågasättas. Kommunernas uppdrag till privata utförare kan inte heller garanteras vilket skapar oklara entreprenadförhållanden. Sammantaget riskerar detta leda till att investeringar uteblir eller att de blir värdelösa. Till och med direkt regelvidrig verksamhet kan bli svår att åtgärda när grundvalen inte är så fast som den borde.

Avfall Sverige vill understryka att syftet med den översyn som efterfrågas inte är att förändra gränssnittet mellan vad som är kommunens och verksamhetsutövares ansvar. Syftet är med andra ord att skapa tydlighet. Med detta sagt kan det inte uteslutas att gränssnittet kan komma att behöva justeras och så att det offentliga ansvaret både kan komma att minska eller också öka. Det får översynen visa.

Avfall Sverige gör slutligen bedömningen att den översyn som nu efterfrågas ligger rätt i tiden. Dels behöver sannolikt, under alla förhållanden, en sådan översyn göras som ett resultat av pågående revidering av EUs avfallsdirektiv och dels är det väl känt att frågeställningen, dock kanske i mer allmänna termer, diskuterats under de så kallade rundabordssamtal som skett under våren och som syftar till att skapa en grund för långsiktiga spelregler inom avfallsområdet.

För fortsatta kontakter i dessa frågor hänvisar vi till undertecknad eller till vår jurist Sven Lundgren, sven.lundgren@avfallsverige.se, telefon 040-35 66 00.

Med vänliga hälsningar,
Avfall Sverige

Claes Thunblad
Ordförande

Weine Wiqvist
VD

Bilaga 1 – Hushållsavfall i verksamheter

1. Bakgrund

Frågan om hur med hushållsavfall jämförligt avfall ska avgränsas har diskuterats under många år. Det finns skiljaktiga meningar angående hur definitionen ska avgränsas mellan kommuner - där så kallat jämförligt avfall utgör en del av det lagreglerade avfallsansvaret - å ena sidan och verksamhetsutövare och entreprenörer å andra sidan. Den skiljaktiga meningen har särskilt rört hur avfall från livsmedelsbutiker ska avgränsas, men även på senare tid avfall från restauranger.

År 2007 publicerade Naturvårdsverket en vägledning till definitionen av hushållsavfall, den innehöll dock inte någon vägledning till med hushållsavfall jämförligt avfall utan endast vägledning till hushållsavfall från hushåll. Bakgrunden till detta var, enligt Naturvårdsverket, att det skulle göras en översyn av definitionen av hushållsavfall. Någon sådan översyn kom dock inte till stånd. I avsaknad av tydlig vägledning för kommuner och kommunala bolag när det gäller definitionen av hushållsavfall publicerade Avfall Sverige år 2011 en guide till definitionen av hushållsavfall (Guide nr. 4 "Innebörden av begreppet hushållsavfall").

I lagstiftningsprocessen var frågan uppe nästa gång vid tidpunkten för implementeringen av det nuvarande ramdirektivet 2008/98/EG om avfall. I den departementsskrivelse där det lämnades förslag till hur direktivet skulle implementeras (Ds 2009:37 Nya avfallsregler) lämnades förslag om ett "frival" för verksamheternas hushållsavfall. Det blev emellertid inte beslut om någon sådan ordning.

Nästa gång frågan var uppe i lagstiftningsprocessen var i Lars Ekecrantz's avfallsutredning från år 2012 (SOU 2012:56 Mot det hållbara samhället) där det föreslogs att definitionen av hushållsavfall skulle avgränsas till hushållsavfall från bostäder och att kommunens ansvar endast skulle gälla för detta avfall. Förslaget lades fram som en kompromisslösning (efter förslag från Avfall Sverige) där Lars Ekecrantz samtidigt föreslog ett kommunalt insamlingsansvar för förpackningar och returpapper. Det togs dock aldrig några beslut utifrån Lars Ekecrantz's förslag.

I början av år 2017 uttalade miljöminister Karolina Skog att regeringen avsåg att driva en linje med ett heltäckande kommunalt ansvar för hushållsavfall (inklusive jämförligt hushållsavfall och förpackningar och returpapper från hushållen). Den linjen har emellertid frånträts och för tillfället pågår politiska diskussioner med oppositionen med tonvikt på hanteringen av förpackningar och returpapper från hushållen.

I Avfall Sveriges 22-punktsprogram för en bättre resurshushållning från april 2017 har Avfall Sveriges styrelse beslutat om att (inom ramen för det samlade 22-punktsprogrammet) ställa sig bakom en ordning där verksamhetsutövare ska ges frihet att själva välja vem som ska hantera deras jämförliga hushållsavfall.

I april 2017 publicerade Återvinningsindustrierna ("Åi") en vägledning ("Innebörden av begreppet hushållsavfall, stöd för verksamhetsutövare och återvinningsföretag att använda vid avfallshantering). Åi:s vägledning gör en tolkning som kan sammanfattas med att allt avfall som uppstår i samband med produktionen av varor och tjänster är verksamhetsavfall och att hushållsavfall endast är det avfall som uppstår som en följd av enskilda människors konsumtion hemma eller i allmänna utrymmen.

2. Gällande lagstiftning och rättspraxis

Definitionen av hushållsavfall återfinns i 15 kap. 3 § miljöbalken, som lyder:

Med hushållsavfall avses i detta kapitel avfall som kommer från hushåll samt därmed jämförligt avfall från annan verksamhet.

Enligt 15 kap. 20 § miljöbalken (den kommunala renhållningsskyldigheten) innefattar kommunens ansvar transport, återvinning och bortskaffande av hushållsavfall. Närmare vägledning till avgränsningen av vad som ska anses utgöra "med hushållsavfall jämförligt avfall" ges av förarbetena till nämnda 15 kap. 3 § miljöbalken. Av förarbetena framgår att med avfall från annan verksamhet som är jämförligt med hushållsavfall menas avfall från industrier, affärsrörelser och annan likartad verksamhet som i renhållningssammanhang är jämförligt med avfall som kommer från hushåll. Det är sådant avfall som uppkommer som en direkt följd av att människor oavsett ändamål eller verksamhet uppehåller sig inom en lokal eller i en anläggning. Som exempel kan nämnas avfall från personalmatsalar, restaurangavfall och toalettavfall (prop. 2015/16:166 Avfallshierarkin s. 62 som hänvisar till miljöbalkspropositionen, prop. 1997/98:45 del 2 s. 184 f).

Det finns tämligen lite rättspraxis avseende definitionen av hushållsavfall. Ett avgörande från Mark- och miljööverdomstolen (MÖD 2006:65) rör Sahlgrenska sjukhuset i Göteborg och avfall från sjukhus: *Det var bland annat fråga i målet om huruvida visst avfall som uppkom på sjukhus i Göteborg skulle hanteras som sjukvårdsrelaterat verksamhetsavfall eller som med hushållsavfall jämförligt avfall. Det rörde avfall från kök, restauranger, caféer, personalmatsalar personalutrymmen samt allmänna utrymmen, där patienter och allmänhet kunde vistas som t.ex. väntrum, dagrum och entréer. Miljödomstolen försökte skilja avfallet åt genom att bl.a. betona verksamhetens karaktär (t.ex. smittskyddsskäl). Enligt miljödomstolens mening var därför endast köks- och restaurangavfall att jämföras med hushållsavfall. Miljööverdomstolen ansåg dock att det aktuella avfallet i sin helhet kunde jämföras med hushållsavfall. "Även om det i målet aktuella avfallet i viss utsträckning kan antas präglas av den verksamhet som bedrivs vid sjukhusen har det inte framkommit att avfallet vad gäller härkomst och karaktär i väsentliga avseenden avviker från avfall som uppstår i andra slag av lokaler och*

anläggningar till följd av att människor vistas där. Miljööverdomstolen anser därför att avfallet är jämförligt med avfall från hushåll. Det utgör därmed hushållsavfall enligt den i miljöbalken givna definitionen.

2.1 Särskilt om avfall från livsmedelsbutiker

För att definiera avfall från livsmedelsbutiker och motsvarande måste i många fall göras en samlad bedömning av butikens karaktär. En del avfall i livsmedelshandeln, exempelvis sådant som ingår i retur- och återtagningssystem och hanteras separat, utgör inte hushållsavfall och särskilt inte om hanteringen utgör ett led i producentansvaret (till exempel utsorterade livsmedelsförpackningar). Retur- eller återtagningssystem avser *system som ägs och upprätthålls av innehavaren, leverantören eller varuproducenten*. Systemet kan bara bygga på att varan har kasserats av producent eller leverantör. Verksamhetsutövaren kan inte vara innehavaren (jfr definitionen av avfall 15 kap. 1 § miljöbalken), då returtransporten i så fall omfattas av tillstånds- och anmälningsskrav för avfallstransporter. Detta innebär således att returneringen och återtagningen måste tillhandahållas av producent eller leverantör av varan i fråga.

Generellt sett kan man utgå från att kasserade livsmedel med eller utan förpackning inklusive kött- och fiskbiprodukter och annat liknande kan kategoriseras som hushållsavfall (det går således inte att kategorisera matavfall från butiker som inte är förpackat som hushållsavfall och matavfall som är förpackat som ej hushållsavfall). Det beror på att avfallet till sina egenskaper och sammansättning inte skiljer sig annat än volymmässigt från avfall från enskilda hushåll. Livsmedlets slag, förpackning eller lämpligaste behandlingsmetod från avfallssynpunkt påverkar egentligen inte avfallets karaktär eller dess status i övrigt.

Emellertid har det i rättspraxis gjorts bedömningar avseende avgränsningen av definitionen av med hushållsavfall jämförligt avfall när det gäller avfall som uppstår i försäljningsverksamheten i livsmedelsbutiker.

2.2 Utrensad frukt och grönt från livsmedelsbutiker

I avgörandet M 5773-12 (MÖD 2012:49) gör Mark- och miljööverdomstolen bedömningen att utrensad frukt och grönt från en livsmedelsbutik inte utgör med hushållsavfall jämförligt avfall. Bakgrunden till det är att domstolen anser att utrensad frukt och grönt uppkommer som en följd av försäljningsverksamheten och inte som en följd av att människor uppehåller sig där.

Det som domstolen särskilt tar fasta på är alltså att avfallet uppstår som en följd av försäljningsverksamheten. Att det just är frukt och grönt som är uppe till provning innebär inte att domens rättsverkan kan avgränsas just till dessa avfallsslag. Konsekvensen av domen är just att avfall från försäljningsverksamheten i en livsmedelsbutik inte kan anses utgöra med hushållsavfall jämförligt avfall. Detta innebär att osålda varor (förpackade eller inte förpackade) som sorteras ut från butiken inte kan anses utgöra med hushållsavfall jämförligt avfall. Detta till skillnad från om en besökare i butiken till exempel tappar ett äpple på butiksgolvet. Det tappade äpplet utgör då med hushållsavfall jämförligt avfall eftersom det uppstår som en följd av att besökaren vistas i butikslokalen.

Oavsett MÖD:s ställningstagande anser Avfall Sverige att domen kan ifrågasättas. I "nedskräpningseffekten" ryms även sådant som miljö och hälsa. Avfall från verksamheter utanför hemmet ska således kunna räknas som hushållsavfall om det har en potential att skräpa ner eller förorena på samma sätt som avfall från hushåll har. Avfall Sveriges ifrågasättande är dock endast ett "debattinlägg" och det ändrar förstås inte domens vägledande karaktär.

2.3 Angående sammanblandning av hushållsavfall och annat avfall än hushållsavfall

Om blandning skett av hushållsavfall och annat avfall bör avfallet i sin helhet hanteras som hushållsavfall, om inte de olika avfallsslagen genom rimliga åtgärder kan särskiljas genom sortering direkt vid källan. En förutsättning för att blandat avfall ska vara att betrakta som hushållsavfall bör också vara att det blandade avfallet till sina egenskaper och sammansättning är att jämföras med avfall från hushåll.

Hur kommunen vill reglera borttransporten av blandat avfall från stormarknader, köpcentrum och livsmedelsbutiker kan kommunen bestämma i sin renhållningsordning. Kommunerna bör kunna ge dispens till butikerna om de själva kan ta hand om avfallet på ett betryggande sätt och det finns särskilda skäl för dispens. För en butik innebär det naturligtvis inte i normalfallet att ett omhändertagande kan ske inom fastigheten utan det förutsätter att butiken anlitar annan aktör som har de godkännanden som krävs enligt miljöbalken och kommunens avfallsföreskrifter för att borttransportera avfallet och därefter återvinna eller bortskafta det.¹

2.4 Animaliska biprodukter och butiksavfall

Med "före detta livsmedel" avses butiksavfall av animaliskt ursprung enligt förordningarna 1069/2009/EG och 142/2011/EU. De nämnda EU-förordningarna reglerar hanteringen av så kallade animaliska biprodukter. Regleringen av animaliska biprodukter (ABP) utgår från EU-krav och syftet med regleringen är att hindra att smitta förs vidare till människor och djur. Före detta livsmedel är en sådan animalisk biprodukt för vilken det föreskrivs särskilda hanteringskrav.

ABP-förordningarna innebär att särskilda krav gäller beträffande *före detta livsmedel*. Bland annat ska ett handelsdokument ska åtfölja *före detta livsmedel* från hämtstället till anläggningen där det ska behandlas, fordonet ska vara märkt på särskilt sätt och rengöras regelbundet.

En konsekvens av det ovan nämnda avgörandet MÖD 2012:49 är att ABP-kraven bortfaller från kommunens ansvar när det gäller borttransporten av med hushållsavfall jämförbart avfall eftersom före detta livsmedel alltså med utgångspunkt i avgörandet utgör annat avfall än hushållsavfall.

2.5 Avfall från restauranger

Det förtydligande av gällande rätt som har skett genom avgörandet MÖD 2012:49 har inneburit en förskjutning även när det gäller avfall från restauranger. Innebörden är att det först är när allmänheten hanterat/konsumerat produkter som hushållsavfall uppstår restauranger och liknande (liksom i de tidigare nämnda livsmedelsbutikerna). I ett restaurangkök uppstår alltså hushållsavfall först i serveringslokalen (det som inte äts upp på tallriken är hushållsavfall, men det avfall som

¹ Jfr Avfall Sveriges guide nr. 4 s. 6, <www.avfallsverige.se/rapporter/guider/>, Besökt 2017-10-09.

uppstått vid beredningen av maten i köket kan inte sägas ha uppstått på grund av gästerna, eller med andra ord har det inte uppkommit ”till följd av att människor uppehållit sig i lokaler”, som det uttrycks i MÖD 2012:49. Visserligen är restaurangkökets verksamhet byggd på förutsättningen att det finns restauranggäster, men samma argument kan anföras om frukt och grönt som ruttnar i en matvaruaffär. Personalens hantering och avfallets karaktär är inte tillräckliga omständigheter för att kvalificera avfallet som hushållsavfall.

En konsekvens av nämnda MÖD 2012:49 skulle kunna bli att för avfall från en restaurang skulle inträda dels ett kommunalt ansvar enligt 15 kap. 20 § miljöbalken (för avfall från serveringslokalen) och dels ett avfallsinnehavansvar enligt 15 kap. 11 § miljöbalken (för avfall från matberedningen).

I det ovan nämnda förarbetsuttalandet anges alltså att restaurangavfall generellt ska anses utgöra med hushållsavfall (jfr prop. 1997/98:45 del 2 s. 185). Detta kan alltså till del anses stå i strid med det nämnda avgörandet MÖD 2012:49 och frågan uppstår hur avgörandet står sig i förhållande till förarbetena vid en rättstolkning.

2.6 Överlämnande av hushållsavfall samt möjlighet till dispensprövning

Hushållsavfall och med hushållsavfall jämförligt avfall innefattas alltså i den kommunala renhållningsskyldigheten i nämnda 15 kap. 20 § miljöbalken. Den fastighetsägare som ger upphov till sådant avfall eller har verksamhetsutövare på sin fastighet som bedriver verksamhet som genererar med hushållsavfall jämförligt avfall är därför skyldig att överlämna sådant avfall till kommunen för borttransport i enlighet med den i 15 kap. 24 § lagstadgade kommunala ensamrätten för hantering av hushållsavfall, med mindre än att det finns ett beslut om eget omhändertagande av avfallet i fråga.

Detta innebär att fastighetsägaren är skyldig att inventera behovet av tjänster för insamling av hushållsavfall inom fastigheten och inneha för ändamålet lämpligt abonnemang utifrån kommunens avfallsföreskrifter och avfallstaxa.

Den fastighetsägare som innehar hushållsavfall och som önskar få prövat förutsättningarna för eget omhändertagande av hushållsavfall genom att anlita annan aktör än kommunen för omhändertagandet har möjlighet att ansöka om tillstånd för sådan hantering hos den instans inom kommunen som handlägger sådana ärenden (vanligtvis tillsynsmyndigheten). Grundläggande förutsättningar för att bevilja en sådan dispens är att det finns miljö- och hälsomässiga skäl för eget omhändertagande och att det föreligger särskilda skäl för sådan dispens (jfr 15 kap. 25 § 1 p. miljöbalken).

Det finns inte utrymme att utan ansökan om dispens och en prövning av ansökan med åtföljande beslut, som verksamhetsutövare själv definiera vilka avfallsfraktioner som utgör hushållsavfall som faller under kommunalt ansvar enligt 15 kap. 20 § miljöbalken respektive vilka avfallsfraktioner som faller under avfallsinnehavarens ansvar enligt 15 kap. 11 § miljöbalken. Det är endast avfall som innefattas i 15 kap. 11 § miljöbalken som det står verksamhetsutövare fritt att hantera på ett godtagbart sätt med hänsyn till människors hälsa och miljön.

3. Pågående EU-arbete

På EU-nivån pågår en revidering av ramdirektivet 2008/98/EG om avfall.

En central fråga i revideringen är definitionen av kommunalt avfall. Kommunalt avfall definieras i ramdirektivet om avfall. Genom definitionen av kommunalt avfall definieras vad som utgör kommunalt avfall, men definitionen avgränsar inte vilka aktörer som har ansvar för olika avfallsflöden eftersom frågan om ansvarsavgränsning ligger under nationell kompetens. Definitionen av kommunalt avfall är också bredare än vår svenska hushållsavfallsdefinition. I definitionen av kommunalt avfall innefattas till exempel även avfall från gatuhållning, vilket inte innefattas i den kommunala renhållningsskyldigheten eftersom ansvaret för sådant avfall ligger enligt svensk lagstiftning under lagen (1998:814) om gatuhållning och skyltning.

Även om EU inte har kompetens att reglera ansvar för olika avfallsflöden har likväl definitionen av kommunalt avfall inverkan på *vad* som kan innefattas i den svenska hushållsavfallsdefinitionen. I revideringsprocessen har det tidigare funnits förslag om att inom ramen för definitionen av kommunalt avfall införa en kvantitetsavgränsning när det gäller hushållsavfall på verksamheter med den innebörden att endast avfallsmängder av viss kvantitet från verksamheter skulle utgöra hushållsavfall. Detta har Avfall Sverige, genom Municipal Waste Europe, motsatt oss eftersom vi menar att det är hur avfallet uppstår som ska avgöra om det utgör hushållsavfall eller inte och inte mängden avfall. Dessbättre ser det ut som att kvantitetsavgränsningen är utmönstrad eftersom Parlamentet inte stödjer en sådan ordning.

Vidare har det i revideringsförslag till direktivet diskuterats att utmönstra avloppsslam och bygg- och rivningsavfall från EU-definitionen av kommunalt avfall. *Latrin, slam från enskilda avlopp* utgör enligt gällande svensk lagstiftning hushållsavfall och ska hanteras genom kommunens försorg. *Bygg- och rivningsavfall* som uppstår vid normalt nyttjande av byggnad för bostadsändamål utgör även det hushållsavfall. Avfall Sverige anser att det är centralt att dessa fraktioner fortsätter utgöra hushållsavfall under kommunens ansvar eftersom det är det bästa sättet att säkerställa att fraktionerna kan samlas in och omhändertas på ett miljö- och hälsomässigt godtagbart sätt.

4. Problematiken och behovet av en tydligare reglering

Kärnan i problematiken när det gäller definitionen av hushållsavfall är att kommuner respektive verksamhetsutövare och privata entreprenörer gör olika tolkningar när det gäller definitionen av hushållsavfall. Med hänvisning till rättspraxis (det ovan nämnda avgörandet MÖD 2012:49) hade det varit önskvärt med förtydliganden i lagstiftningen avseende gränstragningen av definitionen av med hushållsavfall jämförbart avfall jämfört med annat avfall än hushållsavfall.

5. Konsekvenser

Av ovan nämnda skäl på den nationella nivån liksom den pågående revideringen av EU:s avfallsdirektiv är bedömningen att regeringen bör göra en översyn av definitionen av hushållsavfall

och tydliggöra ansvars- och rollfördelningen mellan kommunen och privata aktörer när det gäller hanteringen av med hushållsavfall jämförligt avfall.

Dagens situation med meningsskiljaktigheter mellan kommunen å ena sidan och verksamhetsutövare och privata entreprenörer å andra sidan skapar osäkerhet avseende vad som gäller och det gagnar inte en långsiktigt hållbar avfallshantering. En konsekvens av det nämnda avgörandet MÖD 2012:49 (att avfall från försäljningsverksamheten i butiker och restauranger inte utgör jämförligt hushållsavfall) är att det finns risk för att detta avfall inte samlas in i hela landet eftersom det inte är säkert att det finns privata entreprenörer som överallt är intresserade av att erbjuda sina tjänster att hantera detta avfall. En urholkad hushållsavfallsdefinition innebär risk för att samhället inte säkerställer att avfall från försäljningsverksamheten i butiker och restauranger hanteras på ett miljö- och hälsomässigt godtagbart sätt i hela landet.